

တိုင်းရင်းဆေးပညာနှင့် ပါစကာဝမ်းမီး

ဒေသက်နှင့်ဦး
ဒု-တိုင်းရင်းဆေးမှုး(ဖွံ့ဖြိုးရေး)

မေး- ဆရာမ မင်္ဂလာပါရှင်။

ဖြေ- ဟုတ်ကဲ မင်္ဂလာပါရှင်။

မေး- ဆရာမ ယခုတစ်ပတ် ဆွေးနွေးမယ့် အကြောင်းကို ပြောပြပေးပါ့။

ဖြေ- ဟုတ်ကဲ၊ ယခုတစ်ပတ် သုတအဖြာဖြာ တိုင်းရင်းဆေးပညာ အစီအစဉ်မှာ ကျွန်ုင်မဆွေးနွေး
တင်ပြပေးမယ့် အကြောင်းအရာကတော့ တိုင်းရင်းဆေးပညာအရ ဝမ်းမီးဆိုတဲ့ ပါ စက
တောောတ်အကြောင်း သိကောင်းစရာများ ဖြစ်ပါတယ်။

မေး- ဟုတ်ကဲပါ။ ဆရာမ။ ဝမ်းမီးဆိုတာကို အရင်ဆုံးပြောပြပေးပါ့။

ဖြေ- ဝမ်းမီးဆိုတာ တိုင်းရင်းဆေးပညာအရ အစာကို ကြော်ပေးတဲ့ ဝမ်းပိုက်အတွင်းမှာ ရှိတဲ့
အပူရှိနှင့် အပူဇွဲတစ်မျိုးကို ခေါ်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်ုင်မတို့ "တိုင်းရင်းဆေးပညာအရ ဝမ်းတစ်
လုံးကောင်းခေါင်းမခဲ့" ဆိုတဲ့အတိုင်း ဒီပါစကတောောဝမ်းမီး ညီညွှတ်မျှတနေမယ်ဆိုရင် အနာ ရောက်
ကျရောက်မှုနည်းပါးမှာပါ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် သတ္တဝါတွေ အားလုံးဟာ "သမ္မသတ္တာ
အာဟာရ၏တိကာ" သတ္တဝါမှုန်သမျှ အာဟာရကိုမြို့၍ ဖြစ်ကြရကုန်သည်လို့ မြတ်စွာဘုရားရှင်
ဟောကြားတော်မှုထားတဲ့အတိုင်း "အာဟာရသမှုဒယာ ရူပသမှုဒယာ" အာဟာရကြောင့် ရုပ် ခန္ဓာ
ကြီး ဖြစ်ပေါ်လာရပါတယ်။ ဒီအာဟာရ ရတွေကို စားသောက်တိုင်း သွေးသား၊ အင်အားတွေ
ဖြစ်ပေါ်လာတာမဟုတ်ပါဘူး။ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့အခါမှာလည်း အပြစ်ကင်းပြီး အကျိုးဖြစ်ထွန်း တဲ့
သွေးသားအင်အားတွေ ဖြစ်ပေါ်လာဖို့အတွက် ကျွန်ုင်မတို့ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာရှိတဲ့ ဝမ်းမီးပေါ်
တည်နေပါတယ်။ ဝမ်းမီးကောင်းရင် စားသောက်သမျှ အစာအာဟာရတွေဟာ အပြစ်ကင်းတဲ့
သွေးသားကို ဖြစ်စေနိုင်ပြီးတော့ အသက်ရှည်ရာ အနာကင်းကြောင်းတွေကို ဖြစ်စေမှာဖြစ်ပါ တယ်။
ဝမ်းမီးမကောင်းရင် သွေးသား၊ အင်အားကို မဖြစ်စေနိုင်တဲ့အပြင် အနာရောက်တွေကို
ကျရောက်စေနိုင်ပါတယ်။

မေး- ဝမ်းမီးကောင်းတယ် မကောင်းဘူးဆိုတာ အစားအသောက်ပေါ်မှုတည်သလား ဆရာမ။

ဖြေ- ဒီဝမ်းမီးရဲ့အမည်အပြည့်အစုံက ပါစကဝမ်းမီး ကံကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ဝမ်းမီးဖြစ်တဲ့အတွက် အတိတ်ကံကောင်းတဲ့သူတွေဟာ ဝမ်းမီးကောင်းပြီး အပူအအေးမျှတတယ်၊ စားလိုက်တဲ့အစာတွေဟာလည်း အင်အားပြီးဖြစ်ပြီး အရွယ်တင်နပါး အသက်ရည်ကြတယ်လိုအပိုပါတယ်။ ညီညွတ်တဲ့ ဝမ်းမီးကို သင့်တော်သောအစားအစာများစားပြီး မပျက်စီးအောင် စောင့်ရှောက်ရပါတယ်။ အာဟာရကြောင့် ရောဂါရောက်တာသာမက ဝမ်းမီးဟာ ဥတု၊ ကမ္မ (လျောင်း၊ ထိုင်၊ ရပ်၊ သွား) ကူရိယာပုတ်နဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက လေ၊ သည်းခြေ၊ သလိပ် ဒေသသုံးပါးတို့ကြောင့်လည်း ဝမ်းမီးကို ပျက်စေနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ရောဂါရှာဖွေတဲ့အခါမှာ ဝမ်းမီးကို အဓိကထားရှာဖွေ သင့်ပါတယ်။ မေး- ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ဆရာမ ဒါဆို ကောင်းတဲ့ဝမ်းမီးရယ် မကောင်းတဲ့ ဝမ်းမီးရယ်ဆိုပြီး ရှိတာ ပေါ်နော်။

ဖြေ- ဟုတ်ပါတယ်။ အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့်ဆိုရင်တော့ ဝမ်းမီးကောင်းနဲ့ ဝမ်းမီးပျက် နှစ်မျိုးလို မှတ်လိုရပါတယ်။ တိုင်းရင်းဆေးပညာအရပြာ ရမယ်ဆိုရင် ဝမ်းမီး (၅) မျိုးရှိပါတယ်။ မန္တ ဝမ်းမီး၊ တိက္ခာဝမ်းမီး၊ ဝိသမဝမ်းမီး၊ ဘသွေဝမ်းမီးနဲ့ သမဝမ်းမီးတို့ ဖြစ်ပါတယ်။ သင့်လျော်တဲ့ အတိုင်းအတာကို အတိုင်းအရှည်ပမာဏနဲ့ ယုံြပြီး စားသောအခါမှာ ကောင်းမွန်စွာကြချက် နိုင်စွမ်းရှိတဲ့ သမဝမ်းမီးက အကောင်းဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုဝမ်းမီး (၅) မျိုးထဲကမှ မန္တဝမ်းမီး၊ တိက္ခာဝမ်းမီး၊ ဘသွေဝမ်းမီးနဲ့ ဝိသမဝမ်းမီးတွေဟာ အနာရောဂါတွေကိုဖြစ်စေတတ်ပြီးတော့ ညီညွတ်မျှတဲ့ သမဝမ်းမီးတစ်ခုတည်းကသာ ကောင်းမွန်တဲ့ ဝမ်းမီးအမျိုးအစားဖြစ်ပါတယ်။ သတ္တဝါတွေ အသက်ရည်ရာ အနာမဲ့နိုင်ရေးအတွက် အလွန်အရေးကြီးပါတယ်။ ဒီဝမ်းမီးက ဆိုရင် အစာဆာလောင်နေချိန်မှာ စားသောက်ဖွယ်တို့ကို မသုံးဆောင်ရသောလည်း တစ်ဗုံတရု သောရောက့နဲ့ ဖောက်ပြန်ခြင်းကိုမပြုတဲ့ ကောင်းမွန်တဲ့ ဒေသသုံးပါး ညီညွတ်မျှတဲ့ ဝမ်းမီးမျိုး ဖြစ်ပါတယ်။

မေး- ကောင်းမွန်တဲ့ သမဝမ်းမီးရှိမရှိ ဘယ်လိုသိနိုင်ပါသလဲ ဆရာမ။

ဖြေ- လူတစ်ယောက်မှာ ကောင်းမွန်တဲ့ သမဝမ်းမီးရှိမရှိ ဒီလက္ခဏာတွေကို ကြည့်ပြီးသိနိုင် ပါတယ်။ ဆီး၊ ဝမ်းမျှတစာ ရှိရမယ်၊ အစားအသောက်စားတဲ့အခါ အရသာရှိရမယ်၊ အိပ်မက် ခြင်းမရှိဘဲ နှစ်ခြိုက်စွာအိပ်ပျော်ပြီး အိပ်ရာကနိုးတဲ့အခါ ရွင်လန်းစွာရှိရမယ်၊ ရာသီအလိုက် မှန် ကန်တဲ့ ခွေးထွက်ခြင်းရှိရမယ်၊ ထွက်လာတဲ့ခွေးဟာ အနဲ့အသက်ရှိရမယ်၊ ခွေးစေး၊ ခွေးအေး ပတ်ခြင်း မရှိရဘူး၊ ပါးစပ်နံဖော်ခြင်းမရှိရဘူး၊ ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ ခြေဖျားလက်ဖျား ဦးခေါင်းဖျား အဆုံးငါးပါး အေးခြင်း၊ ပူခြင်းမရှိရဘူး၊ တကိုယ်လုံး အပူအအေးညီညွတ်စွာ ပြန်နဲ့ရမယ်၊ အပြင်ကလာတဲ့

အပူ,အအေးဒက်ကိုလည်း ခံနှင့်ရည်ရှိရမယ်၊ တစ်ဘက်စွန်းကိုရောက်တဲ့ ပူ လွန်း၊ အေးလွန်းတဲ့ အစာတွေကိုစားတဲ့အခါမှာ အေးဖြစ်ခြင်းမရှိဘူး၊ လက်သည်းသွေးဟာ ကြည်လင်ပြီး ပန်းရောင် အဆင်းရှိရမယ်၊ မှတ်ဉာဏ်သတိကောင်းရမယ်။

မေး- ကျွန်တဲ့ ဝမ်းမီး (၄) မျိုးအကြောင်းကိုလည်း ရှင်းပြပေးပါ၌းဆရာမ။

ဖြေ- ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ကျွန်တဲ့ဝမ်းမီးတွေအကြောင်းကို ပြောရမယ်ဆိုရင် အစားအစာကို အနည်းငယ်မျှ စားသောက်သော်လည်း ကောင်းမွန်စွာကြကျက်ခြင်းမရှိတဲ့ အစာကြချက်မှာ အားနည်း တဲ့မန္တဝမ်းမီး၊ အစာကြချက်မှာအားကောင်းတဲ့ တိက္ခဝမ်းမီး၊ အစားအစာကို အတိုင်းအတာနဲ့ စားသောက်သော်လည်း အစာကြချက်မှာ တခါတရဲ့ အားကောင်းပြီး တခါတရဲ့အားနည်းတဲ့ ဝိသမဝမ်းမီးနဲ့ တိက္ခဝမ်းမီးလွန်ပြီး လေဒေသနဲ့ သည်းခြေဒေသ ပေါင်းပျက်စီးတဲ့ အစာကြ ကျက်မှုလွန် ဘသွေဝမ်းမီးတို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဝမ်းမီးပျက်တွေကနေ အနာရောဂါတွေကို ကျရောက်စေတာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအထဲမှာဆိုရင် မန္တဝမ်းမီးက စားသမျှအစာမကြခြင်း၊ ဒူလဝမ်း၊ မီးယပ်ဝမ်း၊ အပုံတ်ဝမ်းများသွားခြင်း၊ ဝမ်းရောင်ခြင်း၊ ဝမ်းဖြူခြင်း၊ ဆီးများခြင်း၊ အခွဲများခြင်း၊ အသားအေးခြင်း၊ လေနဲ့ အစာများ အန်ခြင်း တွေဖြစ်ပြီးတော့ သလိပ်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ရောဂါ တွေကိုဖြစ်စေပါတယ်။ တိက္ခဝမ်းမီးက ဓာတ်ချုပ်ခြင်း၊ စမြင်းခံခြင်း၊ ဆီးချုပ်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံခြင်း၊ ခဏာခဏ ဆာလောင်ခြင်းစတဲ့ လက္ခဏာတွေနဲ့အတူ သည်းခြေဖောက်ပြန်တဲ့ရော ဂါတွေကို ဖြစ်စေပါတယ်။ ဝိသမဝမ်းမီးက ဝမ်းဗိုက်ကယ်ခြင်း၊ တင်းခြင်း၊ မျက်နှာများ ပြည့်ခြင်း၊ ဖြေဖဝါး၊ လက်ဖဝါးများ တင်းခြင်း၊ ရုံခါမှုးခြင်း၊ အားနည်းမောပန်းခြင်း၊ ကျော၊ လက်ပြင်အောင့်ခြင်း၊ အချဉ်ပေါက်ခြင်း၊ အချဉ်အန်ခြင်း၊ စတဲ့လက္ခဏာတွေနဲ့အတူ လေကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ရောဂါတွေကိုဖြစ်စေပါတယ်။ ဘသွေဝမ်းမီးကဆိုရင် အပူလွန်ပြီး လောင်ကျမ်းတဲ့ ရောဂါ၊ အပူအကျဉ်းမိတဲ့ အကြောတက်ရောဂါတွေနဲ့ အပူကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ရောဂါအမျိုးမျိုးကို ဖြစ်စေနိုင်ပါတယ်။ ပျက်တဲ့ဝမ်းမီးတွေဟာပျက်တဲ့ အခြေအနေမျိုးနဲ့ အမြဲပုံမှန်တည်ရှိနေတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဥတု၊ အာဟာရတွေကြောင့်လည်း ဝမ်းမီးတစ်ခုကနေတစ်ခုကို ပြောင်းလဲတတ်ပတယ်၊ နှစ်ခုယူဉ်ပြုခြင်း၊ လူကို အန္တာရာယ်ပြုတာ တွေလည်းဖြစ်တတ်ပါတယ်။ အဲဒီအခါမှာ ပိုမိုဆိုးရွားတဲ့ အနာရောဂါတွေ ကျရောက်လာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဥပမာမန္တဝမ်းမီးအပြစ်ပြုနေတဲ့ အခိုက်မှာ ဝိသမဝမ်းမီး ယုံးလာမယ်ဆိုရင် ခေါင်းအံ့၊ ကိုလေး၊ သန်းဝေခြင်း၊ သွေးတိုးခြင်းတွေ ဖြစ်လာနိုင်တာကို ဆိုခြင်းပါ။

အနှစ်ချုပ်မှတ်ထားသင့်တာကတော့ ဝမ်းမီးမညီဉွှတ်ရင် အစာကြတာ မညီဉွှတ်ကြ မယ်။
ဝမ်းမီးထက်ရင် အစာလောင်လွန်းတယ်။ ဝမ်းမီးနှစ်ရင် အစာမကြဘူးဖြစ်တတ်တယ်။
ဝမ်းမီးညီဉွှတ်ခဲ့ရင် အစာကြတယ်လို့ မှတ်ယူရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် လူတိုင်းမိမိရဲ့ ဝမ်းမီး
အခြေအနေကို ကြည့်ပြီးတော့ အစားအစာများကို ချင့်ချိန်၊ တိုင်းထွာ စားသောက်သင့် ပါတယ်။

မေး- ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာမ။ ဆေးကုသမှုအပိုင်းကိုလည်း ပြောပြပေးပါဦးရှင့်။

ဖြေ- ဆေးကုသမှုအပိုင်းအနေနဲ့ ရောဂါတစ်ခုဖြစ်လာတိုင်းမှာ ဖြစ်ပေါ်စားနေရတဲ့ အနာရောဂါ
လက္ခဏာအတွက်သာမက ဝမ်းမီးကိုပြုပြင်တဲ့ဆေးများပါ တိုက်ကျွေးကုသပေးရမှာဖြစ်ပါတယ်။
မန္တဝမ်းမီးကြောင့်ဆိုရင် သလိပ်ကိုနိုင်တဲ့ ဖန်၊ ခါး၊ စပ်အရသာရှိတဲ့ ဆေးအစာတွေ စားပေးတာ၊
အစာကြလွယ်တဲ့ မှန်း၊ စွပ်ပြုတ်ဟင်းချို့တွေ၊ ဆန်ပြုတ်တွေ သောက်ပေးရပါမယ်။ အစာကို
လျော့စားတာ၊ ဒါမှမဟုတ် အစာဖြတ်တာတွေ ပြုလုပ်ပေးသင့်ပါတယ်။ ကိုယ် လက်လှပ်ရှားမှု
ပုံမှန်ပြုလုပ်ပေးသင့်ပါတယ်။ တိက္ခဝမ်းမီးဆိုရင် သည်းခြေကို နိုင်တဲ့ ခါး၊ ဖန်၊ ချို့အရသာရှိတဲ့
ဆေးအစာတွေပေးကျွေးကုသတာမျိုးတွေ၊ အဆီသြောများတဲ့ အစာတွေ၊ ကြ ကျက် ခဲတဲ့အစာတွေ
များများစားပေးတာတွေ ပြုလုပ်ပေးသင့်ပါတယ်။ ဝိသမဝမ်းမီးဆိုရင် ချို့၊ ချဉ်း၊ ငန်အရသာရှိတဲ့
ဆေးအစာတွေနဲ့ မန္တဝမ်းမီးကို ပြုပြင်သလိုပဲ ကုသပေးရမှာဖြစ်ပါ တယ်။ ဘသွဝမ်းမီးက တိက္ခ
ဝမ်းမီးလွန်ဖြစ်တဲ့အတွက် အစာအိမ်ကနုနယ်နေလို့ အလွန်ကြကျက် လွယ်တဲ့ အစာတွေ၊ အေး ချို့
ဆိမ့်အရသာတွေနဲ့ ပေးကျွေးကုသပေးနိုင်ပါတယ်။ အပူအစပ် တွေ လုံးဝပေးကျွေးလို့ မရပါဘူး။
ဒါကအလွယ်အားဖြင့် ပြောတာဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်မတို့ တိုင်းရင်းဆေးပညာရှင် တွေအနေနဲ့ အနာ
ရောဂါတစ်ခု ခံစားရတဲ့ လူတိုင်းကို ဆေးတဲ့အခါ ဝမ်းမီးပြုပြင်တဲ့ ဆေးချက်ပါ ထည့်သွင်း
တိုက်ကျွေးကုသမှု ပေးကြပါတယ်။

မေး- ဟုတ်ကဲ့ပါ ကျွေးဇူးတင်ပါတယ်ဆရာမ။

ဖြေ- ဟုတ်ကဲ့ပါ ကျွန်မကလည်း တိုင်းရင်းဆေးအသိပညာတွေ ပြည်သူလူထုကို ဖြန်ဝေခွင့်ရတဲ့
အတွက် မြန်မာ့အသံကို ကျွေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်။